

РЕШЕНИЕ

№ 331

гр. София, 18.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 19.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7098** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на Ж. А. И. в качеството си на управител на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], квартал „Надежда I“, [жилищен адрес] вход А, ет. 8, ап. 23 чрез адв. А. Н. от САК, с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221719005262-091-001/11.03.2020г., издаден от Г. И. М. – орган възложил ревизията и А. А. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 887 от 29.05.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.
В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Оспорват се правните изводи в РА и потвърждаващото решение за липса на осъществена ВОД от ревизираното дружество по инвойс фактура № 1/29.06.2019г. към А. Л. Е. Л. с валиден VIN- номер GB[ЕИК] до Румъния, както и за липса на облагаеми доставки по фактура № 1/29.06.2019г. издадена от [фирма], което е дружество доставчик на жалбоподателя, въз основа на която е отказано право на данъчен кредит за сумата 90 252,00 лева , на основание чл. 68, ал.1,т.1 и т.2 и чл. 69, ал.1,т.1 от ЗДДС. Излагат се доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, поради противоречие с приложимите разпоредби на ЗДДС и Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006г. относно общата система на ДДС. Цитира се съдебна практика на СЕС и на ВАС в подкрепа на развитите доводи. Направено е искане да се отмени оспорения РА,

потвърден с решение на директора на Дирекция „ОДОП“.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от процесуален представител адв. Н., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски по делото, за които представя списък.

Ответникът-директор на Дирекция „ОДОП“, редовно призован, се представлява от процесуален представител юрк. Г., която оспорва жалбата, като в хода по същество развива съображения за законосъобразност на оспорения РА, с искане да се отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и не са оспорени от страните. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди доводите в жалбата и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчен период от 01.06.2019г. до 30.06.2019г. е възложено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221719005262-020-001/07.08.2019г., издадена от Г. И. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Заповедта е връчена на 20.08.2019г. Срокът на ревизията е продължен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221719005262-020-002/20.11.2019г., като е определен краен срок за приключване на ревизията до 20.01.2020г. Посочената ЗИЗВР е издадена от Г. И. М. в качеството на орган, възложил ревизията, упълномощена за това със Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С..

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад (РД) № Р – 22221719005262- 092-001/28.01.2020г., връчен на РЛ на 31.01.2020г. Срещу РД ревизираното дружество не е подало писмено възражение във връзка със съдържащите се констатации и предложените за установяване задължения.

Ревизията е приключила с издаването на РА № Р-22221719005262-091-001/11.03.2020г., издаден от Г. И. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. А. Н. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството по електронен път на 12.03.2020г.

Със Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. и Заповед № РД-01—818/10.05.2019г. на директора на ТД на НАП С. са определени компетентните органи по чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК, за извършване на ревизии и от същите се установява, че Г. И. М. – органа възложил ревизията на [фирма] е компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2,т.1 от ДОПК да възлага извършването на ревизии.

С оспорения РА е установен нулев резултат за ревизирия период м. 06.2019г., при деклариран ДДС за възстановяване в размер на 90 252, 00 лв.

В дневника за продажби през ревизирия период м 06. 2019г. жалбоподателят декларираше като изпълнителен на облагаема ВОД по чл. 7 от ЗДДС с нулева данъчна ставка, с предмет продажба на 4 600 куб. м. топлоизолационни плочи, към получател дружество А. Л. Е. Л., седалище Л., Великобритания, с валиден VIN – номер СВ262824107 по издадена инвойс фактура № 1/29.06.2019г. на стойност 458 837, 72 лв., с място на доставката – Румъния.

По данни от присъединени доказателства, представени при извършена преди ревизията проверка, международни товарителници – ЧМР е констатирано, че

превозвач на стоката с товарни автомобили е [фирма] с ЕИК[ЕИК], наето от получателя по ВОД- А. Л. Е. Л., за негова сметка.

Извършена е проверка в ПП с данни от Агенция „Митници“, при която са установени само излизания на описаните ППС в стр. 3 от РА в композиция на допълнителни превозни средства по описаните дати. Относно основно ППС с рег. № СВ 84-36 КМ и регистрирано допълнително ППС С 1330 ЕС е регистрирано излизане на 03.07.2019г. през ГКПП Капитан А. с описание на вид стока:“ Разни видове изделия“. От представените ЧМР за посочената дата и на останалите дати във връзка с превозвани стоки по инвойс фактура № 1/29.06.2019г. е установено, че няма вписана композиция с регистрационни номера на посочените ППС. Относно основно ППС с рег. [рег.номер на МПС] и регистрирано допълнително ППС С 4563ЕС е регистрирано излизане на 27.06.2019г. през ГКПП“Капитан А.“, като в графа описание на стока, вид – не е вписана. За останалите ППС за периода от 01.06 .2019 г. до 31.07.2019г. не са установени регистрирани излизания.

От представените документи, описани в стр. 5 в РА, органите по приходите установили, че дружеството не е доказало предаване на стоките – точен адрес на предаване на стоките, потвърждение, или приемно-предавателен протокол за приемане на стоките. Прието е, че не са предоставени и безспорни доказателства, че транспортирането на същите е извършено до територията на Румъния. Констатирани са разминавания и несъответствия при извършените проверки за официално регистрираните данни в ПП „АМ“ относно излизания на посочените в ЧМР транспортни средства, дати и вид на товара. Прието е, че жалбоподателят не разполага с документи, удостоверяващи фактическото напускане на стоките на територията на страната и преминаването им на територията на Румъния, както и, че събраните в хода на ревизията доказателства не доказват изпълнението на всички предпоставки по чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, които да квалифицират доставката като ВОД, включително и фактическото преминаване на стоките от територията на страната на територията на Румъния. Констатирано е, че от ревизираното дружество не са представени доказателства за разплащане по издадената инвойс фактура към чуждестранния клиент А. Л. Е. Л., със седалище в Л..

Въз основа на горното, с РА е определен нулев резултат на данъчната основа на декларираните продажби по издадени инвойс фактури от жалбоподателя към А. Л. Е. Л. и на основание чл. 85 от ЗДДС, на жалбоподателя е определен нулев размер на дължим ДДС за ревизирия период.

Относно декларираните покупки и упражнено право на приспадане на данъчен кредит е констатирано, че през ревизирия период жалбоподателят е декларирал с право на приспадане пълен данъчен кредит покупка на 4 600 куб. м. топлоизолационни плочи по фактура № 1/29.06.2019г. с данъчна основа 451 260, 00 лв. и ДДС в размер на 90 252, 00 лв., издадена от [фирма],ЕИК[ЕИК].

На прекия доставчик [фирма] е извършена проверка, документирана с ПИНП №П-22220519132542-141-001/06.08.2019г. Констатирано е, че [фирма] е дружество, регистрирано с капитал 5, 00 лв., като основната му дейност е търговия на едро и дребно. Същият е регистриран по ЗДДС на 26.06.2019г. при условията на доброволна регистрация, по избор на лицето, независимо от оборота. Относно прекия доставчик-[фирма] е констатирано, че няма извършена данъчна ревизия, но при проверка в ПП“С.“ е установено, че дружеството няма наети лица по трудови правоотношения и има невнесени задължения по ДДС, декларирани по СП и е декларирало покупки само

и единствено от доставчици с рисков профил и продажби към ревизираното дружество и още едно дружество. Установено е, че предходен доставчик на [фирма] е дружество [фирма], издател а фактура № [ЕГН]/29.06.2019г. на стойност 300 840.00 лв. и ДДС -60 168.00лв., с предмет – доставка на топлоизолационни плочи – 4600 куб.метри. Установено е, че за м. 06. 2019г., през който е издадена фактура № [ЕГН]/29.06.2019г., явяваща се предходна доставка по отношение на процесната, основен доставчик на [фирма] е било чуждестранно дружество AMACORD T. G. L., GB11219668 с невалиден VIN номер. От този доставчик в дневниците за покупки били декларирани вътрешнобщностни придобивания на обща стойност 3 945 562, 36 лв. и ДДС в размер 751 155, 00 лв., по 7 фактури, описани в таблица в РА. Тези придобивания били отразени в отчетните регистри, но не били отразени в дневниците за продажби.

Проследявайки тази хронология в РА е отчетено обстоятелството, че жалбоподателят декларирал извършени ВОД на стоки към получател - чуждестранно дружество, регистрирано във Великобритания – А. Л. Е. Л. с валиден VIN GB262824107 на обща стойност 458 837, 72 лв., но при проследяване на предходните доставки, следва извод, че процесните стоки са били закупени също от дружество от Великобритания – AMACORD T. G. L., с невалиден VIN GB11219668, преходен доставчик на [фирма], преходен доставчик на [фирма], като последният се явява пряк доставчик на жалбоподателя.

Въз основа на горното с РА е прието, че относно посочения предходен доставчик [фирма] не е доказан произход на стоките. Прието е, че изследваната поредица доставки са участвали дружества, учредени с основен капитал на незначителни стойности, за които нямало данни да притежават ДМА. Дружествата били новорегистрирани по ЗДДС. След регистрацията им по ЗДДС тези търговци били маркирани в системата на НАП като рискови и нямало внесен данък в приход за бюджета. След цялостен анализ на относимите доказателства с РА е прието, че не е налице реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и настъпило данъчно събитие по чл. 25 от ЗДДС, документирана с издадена фактура от прекия доставчик на жалбоподателя - [фирма] и на основание чл.68, ал.1, т.1 от ЗДДС и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя [фирма] в размер на 90 252, 00 лв., по фактура, издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Ревизиращите органи, както и решаващият орган са приели, че е налице хипотезата на абсолютна симулация, тъй като се касае за префактуриране на безстокови фактури, за които ревизираното лице е декларирало последваща реализация- ВОД на стоки към А. Л. Е. Л., Великобритания.

РА е обжалван по административен ред и е потвърден с Решение № 887/29.05.2020г. на директора на дирекция „ОДОП“-С..

В срока по чл. 156, ал.1 от ДОПК ревизионният акт, потвърден с решението на решаващия орган е обжалван пред Административен съд София - град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, в съответствие с изискването на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал.2 от ДОПК съдът преценява

законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК – Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Ревизионният акт отговаря на изискването за форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал.1, т.1- т.8 вкл. от ДОПК. РА е подписан от неговите издатели с валиден електронен подпис, което се установява от приложените удостоверения на [фирма]. РА е връчен на ревизираното дружество по ел. път и е обжалван в срок пред решаващия орган, при което е спазено изискването на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, представляващо абсолютна процесуална предпоставка за съдебното обжалване на ревизионния акт.

Съдът приема, че при издаване на РА не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221719005262-020-001/07.08.2019г., изменена със Заповед № Р-22221719005262-020-002/20.11.2019г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Посочен е поименно ревизиращия екип и обхвата на ревизията: определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчен период от 01.06.2019г. до 30.06.2019г., с което са изпълнени законовите изисквания на чл.113, ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5 от ДОПК. ЗВР е връчена на ревизираното лице по електронен път и е спазен срокът по чл.114, ал.2 от ДОПК за извършване на ревизията.

Оспореният Ревизионен акт е издаден въз основа на Ревизионен доклад № Р-22221719005262-092-001/28.01.2020г., който съдържа изискуемите реквизити по чл. 117, ал.2, т.1 - т.10 от ДОПК и съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК е неразделна част от РА. Ревизионният доклад е подписан от неговите издатели по ел. път, с валиден електронен подпис и е връчен на РЛ по ел.път на 31.01.2020г., като срещу него не е депозирано възражение в срока по чл.117, ал.5 от ДОПК.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са установили безпристрастно и обективно фактите и обстоятелствата, свързани с предмета на ревизията, като при спазване на принципите на законност, обективност и безпристрастност и принципа на служебното начало са изяснили всички релевантни факти и обстоятелства от значение за случая. Установените факти и обстоятелства са подложени на задълбочен анализ и оценка, при съобразяване на относимите разпоредби на ЗДДС и Регламент 282/2011/ЕО, както и релевантната практика на Върховния административен съд (ВАС) и Съда на Европейския съюз (ЕСС), като са изведени законосъобразни правни изводи за липса на реална доставка, както и за неосъществена ВОД, декларирани от дружеството-жалбоподател. Доводите на жалбоподателя в обратен смисъл, развити в жалбата се приемат от съда за неоснователни.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред в срока по чл. 152, ал.1 от ДОПК, въз основа на което в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК решаващият орган е постановил Решение № 887/29.05.2020г., с което потвърдил РА, с който е отказано право на приспадане на данъчен кредит на жалбоподателя за данъчен период месец

06.2019г. в размер на 90 252.00 лв. по фактура, издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]. Предмет на спор в настоящото производство е реалното извършване на доставка по фактура № 1 от 29.06.2019г.(л.100 от Приложение № 1) с ДО 451 260.00лв. и ДДС-90 0252.00лв., с доставчик на РЛ фирма [фирма], с предмет 4 600 куб.м. топлоизолационни плочи, съответно непризнаването на реалността на декларираната ВОД с инвойс фактура № 1/ 29.06.2019г. към А. Л. Е. Л., със седалище Л., Великобритания на същите стоки.

Съдът приема, че ревизионният акт, потвърден с решение № 887/29.05.2020г. на директора на Д“ОДОП“ е издаден в съответствие с материалния закон и не са налице релевираните в жалбата нарушения, които да са основание за отмяна на обжалвания ревизионен акт. В хода на съдебното производство не са събрани доказателства, които да водят до промяна на фактическата обстановка, установена с РА, както и на изведените правни изводи за липса на законовите предпоставки по чл. 68, ал.1, чл.69, ал.1, вр. чл. 6 и чл.25 от ЗДДС за приспадане право на данъчен кредит по процесната фактура, издадена от [фирма]-доставчик на жалбоподателя, както и недоказана последваща ВОД от жалбоподателя към дружество А. Л. Е. Л..

С оглед предмета на спора, приложение намира разпоредбата на чл.138, §1, от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006г., която е транспонирана в разпоредбата на чл.7, ал.1 от ЗДДС.

От дефиницията на чл. 7, ал. 1 ЗДДС могат да се изведат следните кумулативно дадени предпоставки, за да се признае, че е осъществена ВОД - доставчикът и получателят да са регистрирани за целите на ДДС и стоката да е пристигнала при получателя. Само когато по безспорен начин са установени тези предпоставки, то на основание чл. 53, ал. 1 ЗДДС данъчната ставка е нула.

Съгласно чл. 45, т.1 от ППЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага с документ за доставката: а)фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката;

т. 2. на същата разпоредба документи определя документите, удостоверяващи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, които са: а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество; б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика. В случая, приложение намира чл. 45, т.2, б. а от ППЗДДС, доколкото е установено, че транспорта е за сметка на получателя.

Дружеството-жалбоподател не е доказало по несъмнен начин осъществяването на ВОД към дружество А. Л. Е. Л., Великобритания. Относно тази доставка е налице съществено противоречие, изразяващо се в това, че съгласно сключения Договор от 28.06.2019г.(л.142 от Приложение 1) РЛ е доставчик, а получател (купувач) е дружество А. Л. Е. Л., със седалище Л., Великобритания, а съгласно ЧМР по инвойс фактура № 1/29.06.2019г.(л.144-187 от Приложение № 1) мястото на доставката е в

Румъния. Освен това посочените ЧМР не съдържат индивидуализиращи данни относно физическите лица, представители на дружеството-доставчик, дружеството-купувач и на превозвача. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че процесните СМР-та, с получател А. Л. Е. Л. нямат доказателствена стойност, поради липсата на задължителните реквизити по чл.6, ал.1, б.“д“ от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, съгласно които ЧМР-та следва да съдържат идентификационните данни на лицето, което е подписало СМР за получател. Освен това, представените ЧМР-та не съдържат конкретното описание, вида на стоките, налице е посочване само на бруто тегло на стоката -1881кг. във всяка ЧМР. Не са представени и потвърдениеза получаване на стоката, предмет на ЧМР-та. Посочените непълноти в съдържанието на ЧМР-та опровергават доказателствената им сила досежно реализирания договор за превоз, от което следва, че не е доказано извършването на ВОД от жалбоподателя.

С оглед представените в административната преписка доказателства (договори, фактура № 1/29.06.2019г. и др. описани подробно в РА и РД), настоящият състав приема, че ревизираното дружество не е доказало при условията на главно и пълно доказване наличието на реална доставка на стоките, предмет на фактура № 1/29.06.2019г.(л.100 от Приложение 1), по която РЛ е получател, с доставчик [фирма]. Съставеният приемо-предавателен протокол(л.101 от Приложение 1) не съдържа съществени реквизити като: имената на лицата, представляващи доставчика [фирма] и получателя [фирма]; не е посочено и индивидуализирано точното място на предаване на стоките. Липсата на тези реквизити прави невъзможна индивидуализацията на приемо-предавателния протокол и опровергава твърденията на жалбоподателя за реално осъществена доставка по процесната фактура. Освен това в ревизионното производство, както и в хода на съдебното производство не са представени доказателства от жалбоподателя, които да установяват извършването на реално плащане по процесната фактура, а съгласно сключения между страните договор плащането е следвало да се извърши по банков път в срок два месеца след доставката.

В хода на ревизионното производство и пред съда не са представени доказателства за осъществено плащане по процесните фактури, което наред с останалите посочени обстоятелства, преценени в съвкупност, обуславят извод за липса на осъществена реална доставка, респективно за липса на реализирана на ВОД. Видно от сумата по фактура № 1/29.06.2019г., издадена от [фирма] –доставчик на РЛ и от инвойс фактура № 1/29.06.2019г., издадена от РЛ в случая се касае за значително големи суми – 451 260.00лв. и ДДС- 90 252.00 лева, с предмет покупка/ продажба на топлоизолационни плочи-4600 куб.м., по които фактури не са представени доказателства за извършено плащане, а съгласно сключения договори (л. 102-103 и л.142-143 от Приложение № 1) плащането е договорено да се извърши по банков път до 2 месеца от датата на доставката.

Доказателствената тежест за установяване на реалността на доставката и осъществена ВОД носи жалбоподателя, по аргумент от разпоредбата на чл. 154, ал.1 от ГПК, съгласно която всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Жалбоподателят е този, който твърди положителния факт на осъществена доставка, респективно ВОД, от които черпи изгодни правни последици - право на приспадане на данъчен кредит и следва да докаже, реалното и действително осъществяване на твърдените доставки. С определение № 5685 от 29.07.2020г. съдът е указал на жалбоподателя доказателствената тежест, но същият в хода на съдебното производство не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията в жалба. В случая,

жалбоподателят не се е справил с доказателствената тежест и не е установил при условията на главно и пълно доказване реалното получаване на стоката, предмет на процесната фактура с доставчик [фирма], съответно не е доказал реалното осъществяване на ВОД по инвойс фактура № 1/29.06.2019г. към А. Л. Е. Л., Л., Великобритания. По изложените съображения, съдът намира за недоказано наличието на предпоставките по чл. 68, ал.1, т.1 и чл. 69, ал.1, т.1, във вр. чл. 6 и чл.25 от ЗДДС, респективно за недоказано извършването на ВОД по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗДДС.

Наличието на представени фактури, не доказва реалността на доставката, като в случая изводите на ревизиращите органи за извършено безсточно префактуриране на стоките се споделят и от настоящия състав. Само при кумулативното наличие на посочените предпоставки по чл. 7, ал.1 от ЗДДС, възниква правото на доставчика на основание чл. 53, ал. 1 ЗДДС да обложи ВОД с нулева ставка. В противен случай доставките следва да се приемат за местни, т. е. извършени на територията на страната и следва да се начисли ДДС.

Цитираните от жалбоподателя решение на СЕС и на ВАС в случая са неприложими, тъй като не е налице идентичност във фактическата обстановка. В множество свои решения СЕС /например Решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 и др. / приема, че за да се признае право на данъчен кредит е необходимо първо да се провери дали доставките са реално осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

В решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11г., т.37 съдът допълва, че националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба. Това е така, когато самото данъчнозадължено лице извършва данъчна измама. Действително в такъв случай не са изпълнени обективните критерии, на които се основават понятията за доставка на стоки или услуги, извършена от данъчнозадължено лице в това качество, и за икономическа дейност /т. 38/. Това означава, че ако след преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, не може да се направи извод за действително предадени и получени от доставчика и получателя стоки и услуги, то правото на приспадане не следва да се признае. В този смисъл е налице идентична практика и на ВАС, която е многобройна, трайна и непротиворечива и ноторно известна.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, а ревизионният акт обоснован и законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна.

С оглед изхода на делото, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. В полза на дирекция „ОДОП“-гр.С., следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, в съответствие с чл. 8, т.4 от на Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на възнаграждения за правна помощ, в размер на 3237.56 лв.

Водим от горното и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], к.в. „Надежда“ предявена от управителя Ж. А. И. срещу Ревизионен акт №Р-22221719005262-091-001/ 11.03.2020г., издаден от Г. И. М. - началник сектор, възложил ревизията и А. А. Н. - гл.инспектор по приходите-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 887/29.05.2020г. на

директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“-С. при Централно управление на Националната агенция по приходите, с което е отказано право на данъчен кредит в размер на 90 252.00 лева и е установен нулев резултат по ЗДДС за м. 06.2019г.

ОСЪЖДА [фирма] , ЕИК 20570756, да заплати на Националната агенция за приходите – Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“- [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 237,56(три хиляди двеста тридесет и седем лева и петдесет и шест стотинки).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: